

Førende avis i Qatar publicerer kronik om Lyndon LaRouches strategiske fremtidsudsigt

28. feb., 2017 – Følgende er en oversættelse fra arabisk (til engelsk, -red.) af en syndikeret kronik, der blev publiceret i dag (28. feb., 2017) i den førende Qatar-avis, *Al-Sharq*.

Artiklen er gengivet i flere andre arabiske aviser og websites. Forfatteren er dr. Ahmed Kedidi, tidligere tunesisk diplomat og gæsteforelæser i mange arabiske institutioner for strategiske studier. Han er mangeårig ven af Helga og Lyndon LaRouche og var en hyppig deltager ved Schiller Instituttets konferencer i 1980'erne og '90'erne. Han har også underskrevet mange appeller præsenteret af Schiller Instituttet. Dr. Kedidi residerer i øjeblikket i Qatar.

Den amerikanske politiker Lyndon LaRouches drøm bliver til virkelighed en tredjedel århundrede senere

Af Dr. Ahmed Kedidi.

Den vigtigste, internationale, strategiske begivenhed, der fandt sted i sidste uge, er, efter min mening, den russiske udenrigsminister Lavrovs krav om at skabe en ny verdensorden, til erstatning af det gamle system, kendt som det transatlantiske system, hvor han understreger, at sidstnævnte system har nået sin udløbsdato. Det er et system, der har været baseret på Vestens magt over verdens levebrød. Dette krav fremkom under den internationale sikkerhedskonference, der blev afholdt i München, Tyskland, 17.-19. februar, foran USA's vicepræsident og den tyske kansler. Sammenfaldende hermed stod Kinas præsident i Beijing-konferencen for internationalt samarbejde, hvor han udtrykte det samme ønske

og foreslog at erstatte det smuldrende, transatlantiske system med projektet for Den Nye Silkevej, der hviler på økonomisk udvikling, samarbejde og fred mellem alle verdens nationer.

Jeg blev dernæst overbevist om, at præsident Trumps beskrivelse af NATO-systemet som værende forældet falder inden for det samme stærke og fælles paradigme hen imod en forandring af reglerne og målene for verdensordenen, og hen imod at erstatte det med en alternativ orden. Men, hvad de fleste iagttagere har overset, er den kendsgerning, at dette er det alternativ, der blev foreslået verdens ledere af Lyndon LaRouche, den amerikanske tænker, politiker og økonom, der var rådgiver til præsident Reagan og den sande fader til 'Stjernekrigen' [Det Strategiske Forsvarsinitiativ, -red.]. Han er den utrættelige kæmper, der, på trods af, at han har passeret de 90, bliver ved med at afsløre det transatlantiske systems ugerninger, der er helliget plyndring og krig.

Hr. Lyndon LaRouche var den eneste, der advarede verden om det internationale finansielle og monetære systems sammenbrud. Han var også den eneste, der foreskrev kuren for mere end en tredjedel af et århundrede siden, gennem en unik vision og en evne til at forudse fremtiden og undgå kommende kriser. Han er nu referencepunkt for amerikanske og internationale eksperter og politikere, der gør det muligt for dem at træffe radikale beslutninger for at etablere en ny, international, økonomisk og strategisk orden til erstatning af Bretton Woods-systemet og NATO, et alternativt system baseret på retfærdighed, sikkerhed og samarbejde mellem USA, Kina, Rusland og Indien, og på opbygning af netværk af veje, broer og kommunikationer mellem nationerne. Et system, baseret på opbygning af relationer mellem nationer på grundlag af kulturelle bånd, og som bringer til en snarlig afslutning, manipulation og udplyndring af andre nationer, samt en eventuel løsning af de store kriser ved at ty til international lov. En af de første af sådanne store kriser, der skal løses, er den aktuelle krise i Mellemøsten, gennem at afslutte støtten til den israelske

politikks hensynsløse vanvid, for, iflg. hans [LaRouches] analyse, er det blevet en trussel mod international sikkerhed og fred og er blevet et fokuspunkt for vold, mord og etnisk udrensning.

Hr. Lyndon LaRouche er ligeledes fortaler for alle nationers suveræne rettigheder over deres resurser og rigdom, og en svoren fjende af åger, illusorisk handel og udskiftning af fysisk virkelighed med virtuelle aksiomer. Han er en stærk modstandskæmper imod finansspekulanter og deres manipulationer, fordi han altid har advokeret et internationalt system, baseret på fysisk produktion af rigdom, beskæftigelse, retfærdighed og økonomisk velfærd, teknologisk fremskridt og kommerciel foretagsomhed, og han har været modstander af de transkontinentale bankers og selskabers tyranni og imperialisme. Disse synspunkter har hr. LaRouche udtrykt i mere end 30 år, gennem hans månedlige magasin [sic], *Executive Intelligence Review*, og som udgives på tre sprog, (Neue Solidarität, Nouvelle Solidarité), og i hans nyhedsbreve, der angriber de herskende eliter, *Strategic Alert Service*, og gennem de amerikanske og europæiske partier, der udbreder hans ideer og opfordrer til, at man lytter til ham. Disse standpunkter er præcis dem, som lederne af Rusland, USA og Kina aspirerer til at ændre deres politikker til at være på linje med, dvs., en ændring, der betyder et rent brud med de neokonservatives politik i Washington og de europæiske, ekstreme højrepartiers ambitioner.

Jeg har kendt hr. LaRouche personligt i mere end 35 år. Jeg har ofte besøgt ham i hans hjem i udkanten af Washington og i hans hus i Tyskland, nær Wiesbaden, og jeg mødte ham utallige gange i europæiske hovedstæder på internationale, økonomiske og politiske konferencer. Han gik sammen med mig i flere internationale komiteer, som komiteen for at befri den palæstinensiske leder, Marwan al-Barghouti, og jeg gik sammen med ham og hans hustru, Helga LaRouche, i den internationale indsats for at forbyde voldelige computerspil, der sår frøene

til vold og ønsket om at dræbe i vore børn. Jeg mener stadig, at han er en af de amerikanske personligheder, der har den mest fremsynede og fair vision, og for hvem spørgsmålene om verdens undertrykte folk står ham nær. Han er derfor den person, der er mest kompetent til at bringe tilbage til den amerikanske nation dens respekt og værdighed, som den har mistet i løbet af det seneste årti. Jeg opgiver aldrig muligheden for at ændre USA's udenrigspolitik over for den arabiske verdens spørgsmål, fordi dette er en meget sandsynlig mulighed, uanset, hvad præsident Trumps improviserede holdninger måtte være, når blot vi arabere indser, hvad målene og midlerne til at nå frem til denne ændring er. Det er ikke nok at have ret. Det er lige så vigtigt at vide, hvordan man gennemfører denne ret i sfæren for internationale relationer, hvor vore fjender gennemfører deres uretfærdighed.

Foto: Dr. Ahmed Kedidi.